

Skatteministeriet

22. maj 2018
J.nr. 2017 - 1675

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 237 - Forslag til Lov om ændring af selskabsskatteloven og forskellige andre love (Justering af reglerne om fast driftssted ved investering via transparente enheder, cbeskatning af beløb vedrørende tilbagebetalte provisioner, EU-retlig tilpasning af reglerne vedrørende udenlandske pensionsinstitutters investeringer i fast ejendom og bestemmelser i momsloven om momsfrigivelse for selvstændige grupper og justering af værnsregler, der sikrer beskatning af udbytter m.v.).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 20 af 17. maj 2018 (alm. del).

Karsten Lauritzen

/ Lise Bo Nielsen

Spørgsmål

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 16. maj 2018 fra Forsikring & Pension, Dansk Industri, Finans Danmark, Dansk Erhverv og DVCA, jf. L 237 – bilag 12

Svar

Brancheforeningerne vil indledningsvis gerne kvittere for et gennearbejdet lovforslag om fritagelse for fast driftssted for udenlandske passive investorer i danske fonde. Brancheforeningerne anser lovforslaget samt bemærkningerne for at være udfærdiget i overensstemmelse med, hvordan fondsbranchen generelt opererer, samtidig med at der tages højde for, hvilke problemstillinger der kan opstå i praksis. Brancheforeningerne har dog et par enkelte områder, som man gerne vil have belyst. Det drejer sig om næringsformodning, pengenering og ejerskab af managementselskabet.

Næringsformodning

Brancheforeningerne henviser til, at udenlandske institutionelle investorer, der kan være næringsdrivende, i praksis foretager investeringer i danske kapital- eller infrastrukturfonde som passive investeringer uden videresalgshensigt. Det ville være meget hensigtsmæssigt med et eksempel på, hvordan næringsformodningen kan afkræftes. Vil eksempelvis en udenlandsk investor, der investerer ind i en dansk kapital- eller infrastrukturfond med en 10- eller 20-årig investeringshorisont, og som derfor har til hensigt at eje de underliggende aktiver så længe, som fonden gør det, have afkræftet næringsformodningen? Og vil det være nødvendigt for den pågældende investor faktisk at holde investeringen i en længere periode på eksempelvis 2 år.

Kommentar

Det vil altid bero på en konkret vurdering af en investors samlede aktiviteter, om vedkommende er næringsdrivende med fx køb og salg af aktier, og det vil i bekræftende fald også bero på en konkret vurdering, om næringsformodningen kan anses for afkræftet i relation til konkrete aktieinvesteringer. Derfor er det vanskeligt at give abstrakte eksempler på, hvornår næringsformodningen kan anses for afkræftet.

Det kan dog bemærkes, at hvis fx et større antal investorer, hvoraf kun nogle er næringsdrivende, forfølger en fælles investeringsstrategi, som indebærer, at der opereres med en lang investeringshorisont – således som det er tilfældet i brancheforeningernes eksempel – vil det være et element, som de næringsdrivende investorer kan påberåbe sig til støtte for, at næringsformodningen er afkræftet.

Derudover bemærkes det, at det er forholdene på erhvervestidspunktet, der vil være afgørende.

Hvis en investor fx afhænder sin investering efter en kort årrække, men samtidig kan godtgøre, at dette skyldes uforudsete forhold, vil en sådan førtidig udtræden af den fælles investering derfor principielt ikke ændre på vurderingen af, om næringsformodningen er afkræftet eller ej.

Pengenæring

Brancheforeningerne opstiller et eksempel, hvor en transparent kapitalfond investerer i aktier i porteføljeselskaber. Kapitalfonden kan både have en minoritetsandel og en majoritetsandel i porteføljeselskaberne, og porteføljeselskaberne finansieres også med udlån via den transparente kapitalfond, hvilket det er markedskonformt at gøre i branchen. Der vil typisk være tale om individuelt forhandlede lån, og løbetiden er typisk flerårig, men kan også være kortere. I eksemplet kan det lægges til grund, at aktieinvesteringerne er anlægsaktivitet.

Brancheforeningerne anmoder Skatteministeriet om at bekræfte, at investorerne i kapitalfonden i dette eksempel ikke som følge af udlånene til porteføljeselskaberne vil blive anset for at udøve erhvervsvirksomhed i Danmark, hvortil investeringerne skal allokeres, jf. 2. pkt. i den foreslåede bestemmelse i selskabsskatteloven § 2, stk. 7. Skatteministeriet bedes endvidere belyse, om det gør nogen forskel for vurderingen, at udlånene til porteføljeselskaberne helt eller delvist består i kortvarige bridgelån (ca. 3-9 mdr.), eksempelvis for at finansiere et midlertidigt lånebehov.

Kommentar

Selv om brancheforeningerne anvender overskriften ”pengenæring”, vedrører de rejste spørgsmål udelukkende forslaget til værnsreglen i selskabsskatteloven § 2, stk. 7, 2. pkt. I øvrigt er der i eksemplet heller ikke indeholdt oplysninger om, i hvilket omfang investorerne i kapitalfonden helt eller delvist driver pengeærvirksomhed, og det er derfor under alle omstændigheder ikke muligt at vurdere, om udlånene i eksemplet eventuelt vil kunne indgå i en sådan næringsvirksomhed.

Hvad angår brancheforeningernes spørgsmål vedrørende forslaget til værnsreglen i selskabsskatteloven § 2, stk. 7, 2. pkt., ligger det - som anført i de specielle bemærkninger til forslaget til bestemmelsen - i kravet om, at investeringsaktiviteterne skal være et integreret led i den her i landet udøvede erhvervsvirksomhed, at fx selve det at erhverve aktier i eller foretage udlån til et selskab, der driver erhvervsvirksomhed her i landet, ikke vil gøre værnsreglen anvendelig.

Således som eksemplet er beskrevet, vil investorerne i kapitalfonden blot foretage udlån til porteføljeselskaberne som led i finansieringen af disse selskaber, og udlånene vil ikke indgå som et integreret led i den erhvervsvirksomhed her i landet, som porteføljeselskaberne udøver. Baseret på disse oplysninger vil udlånene derfor ikke føre til, at den foreslåede værnsregel vil kunne anvendes.

Ejerskab af managementselskabet

Brancheforeningerne bemærker, at det er sædvanlig kutyme i fondsbranchen, at managementselskabet og komplementaren ejes af partnerne (ledelsen) og medarbejderne i managementselskabet, samt at partnerne og medarbejderne i managementselskabet medinvesterer i fonden for på denne måde at betrygge investorerne. Skatteministeriet bedes bekræfte, at investorerne ikke vil blive anset for at udøve erhvervsvirksomhed i Danmark,

hvortil investeringerne skal allokere, jf. 2 pkt. i den foreslåede bestemmelse i selskabs-
skatteloven § 2, stk. 7, fordi partnerne og medarbejderne ejer managementselskabet og
komplementaren, og fordi partnerne og medarbejderne har investeret i fonden. Skattemi-
nisteriet bedes endvidere bekræfte, at udenlandske partnere og medarbejdere ikke anses
for at have fast driftssted i Danmark, hvortil deres investeringer i kapitalfonden skal allo-
keres, som følge af at de måtte eje managementselskabet og/eller komplementaren og/el-
ler deltage i ledelsen af disse.

Kommentar

Begge dele kan bekræftes.